

A1 A2

CURS DE
CATALÀ

BÀSIC 2

A PUNT

TRANSCRIPCIONS

PUBLICACIONS DE L'ABADIA DE MONTSERRAT

BÁ Sic2

TRANSCRIPCIONS
ÀUDIOS DE
L'ALUMNE

UNITAT 5

pista 32

1. El canvi més important de la meua vida va ser als 18 anys. Vaig marxar a València per anar a estudiar a la universitat. Van ser uns anys molt intensos! I em van marcar molt.
2. Són dos canvis en un any. L'any passat va néixer el meu fill i la meua parella i jo ens vam casar.
Renoï, això sí que són canvis importants!
3. El gran canvi de la meua vida va ser quan vaig fer un voluntariat. Em va fer canviar la manera de veure el món.
I vas fer de voluntari molts anys?
Durant dotze anys, del 1998 al 2010.
Déu-n'hi-do!
4. Ui, no sé què dir.
Qualsevol cosa...
Bé, doncs fa 5 anys que vaig arribar a Girona i em vaig enamorar de la ciutat.
5. Doncs quan l'empresa on treballava va tancar i van acomiadar-me. Va ser dur!
Uf, quin canvi!
Sí, sí, sort que al cap de pocs mesos vaig trobar una altra feina. I ara estic molt content del canvi.
6. El 2017 em vaig separar i vaig poder acabar la meua primera novel·la. Va ser un any molt productiu!
Ja ho crec...

pista 33

Els fets i les aventures de la història de Catalunya a *Re-talls d'història*, amb Oriol Balcells.

Avui celebrem l'aniversari del programa. Per això us proposem participar en el concurs que hem preparat. Ara que ja us heu descarregat les preguntes al mòbil, l'historiador Enric Alou, com sempre amb nosaltres i com a professor particular d'aquest programa, ens descobreix alguns fets de la nostra història. Bon dia, Enric!

Bon dia, Oriol!

Què ens pots dir del que anomenem "Temps antics".

Doncs, mira, la ciutat més important per a l'Imperi romà va ser Tàrraco, actual Tarragona, perquè l'emperador August va instal·lar-se allà per poder seguir i dirigir les campanyes dels seus exèrcits al nord peninsular. La presència de l'emperador romà va fer possible un gran desenvolupament de Tàrraco, que durant un temps es va convertir en la capital del món.

Ahà... I quan van arribar els musulmans a Catalunya?

Els musulmans van arribar a Tarragona l'any 713 i van ocupar la totalitat del territori català, excepte algunes parts de la Catalunya del Nord. Aquestes terres, però, van caure també en el seu poder un temps després. Els musulmans eren grans científics i van portar moltes innovacions tecnològiques, sobretot en l'agricultura.

El comte Guifré el Pelós és considerat el fundador de Catalunya, oi?

Exacte! Guifré el Pelós va unificar els dominis dels comtats d'Urgell, la Cerdanya, Girona i Barcelona i va conquerir les actuals comarques del Berguedà, part del Ripollès, Osona i el Bages. I també diuen que va ser en una d'aquestes batalles on va indicar com havia de ser la bandera de Catalunya.

Seguim, doncs. I per què parlem de la Corona catalano-aragonesa com a potència del Mediterrani?

Bé, efectivament la Corona es va convertir en una de les grans potències del Mediterrani. Al segle XIII, fa una gran expansió i conquereix Mallorca, València, Sicília i Menorca. I al segle XIV, Jaume II va arribar a Sardenya i a les ciutats d'Atenes i Neopàtria a Grècia.

És clar. I ens pots explicar què és la Guerra de Successió?

I tant! El rei Carles II de Castella va morir sense fills i això va desencadenar un conflicte internacional. Carles III, anomenat l'arxiduc Carles (l'últim de la corona d'Habsburg), a qui van donar suport Catalunya, Aragó i Mallorca, volia aconseguir el tron de la monarquia hispànica. Però Felip V de Castella (de la Casa de Borbó) també la pretenia. Aquí comença la Guerra de Successió. Després de molts anys de batalles guanyades... i perdudes per tots dos, l'11 de setembre de 1714, els soldats de Felip V de Borbó van entrar a Barcelona i això va significar la coronació de Felip V com a rei d'Espanya. Es va eliminar la Generalitat de Catalunya i es va prohibir parlar en català.

Ja... Passem ara a parlar de la revolució industrial...

Ui sí, la fàbrica *El Vapor* va significar l'inici de la revolució industrial a Catalunya. Això va passar el 1833.

Per acabar, la Guerra Civil va durar 3 anys, del 1936 al 1939, i la dictadura, 36 anys, fins al 1975. Com va ser la tornada de Tarradellas?

Sí, sí, ja acabo... Dos anys després de la mort de Franco, es va aprovar el restabliment de la Generalitat provisional. El president de la Generalitat de Catalunya a l'exili, Josep Tarradellas, va tornar a Catalunya i va pronunciar la seva famosa frase a la plaça de Sant Jaume de Barcelona: "Ciutadans de Catalunya, ja soc aquí". Això va ser el 23 d'octubre del 1977.

Moltíssimes gràcies, doctor Alou! Ara, entre els oients amb més encerts, sortegem una subscripció en línia durant un any a la revista *Sabers*.

pista 34

Saps que la pintora Lita Cabellut, de petita, va viure al carrer, al barri del Raval de Barcelona?

Uf! Quina pena!

I tant! Però va ser adoptada als 13 anys...

Què dius ara? No ho sabia!

Sí, sí, la va adoptar una família del Masnou. I poc temps després va anar al museu del Prado a Madrid i es va enamorar d'un quadre de Rubens.

Ah, sí? Ostres!

I em sembla que això la va marcar tant que va voler ser pintora.

Apa, no m'ho crec! Segur que també li agradava pintar i hi tenia facilitat...

No, no, va començar a pintar després de la visita a Madrid. Que fort! Les coses que et passen quan ets petit sempre marquen, oi?

Exacte! La infantesa és una etapa de la vida molt important...

pista 35

1. a Saps que vaig viure al Pakistan dos anys?
Què dius ara?
1. b Ahir es va morir el meu avi!
Què dius ara?
2. a No vaig aprovar l'examen de conduir!
Que fort!
2. b La meva àvia es va casar cinc vegades en vint anys.
Que fort!
3. a Em vaig separar ara fa dos mesos.
Ostres!
3. b Ahir va arribar la Júlia del Brasil!
Ostres!

pista 36

1. Coneixes la Maria?
No, no la conec.
2. Quan vas conèixer el teu marit?
El vaig conèixer l'any passat.
3. Coneixeu els meus germans?
No, no els coneixem.
4. Quan us va conèixer?
Ens vam conèixer ahir a la nit.

UNITAT 6

pista 37

Bon dia, avui entrevistem el doctor Tarradets-Molina, metge nutricionista de la Clínica Sant Daniel, de Tarragona.

Hi ha un tema que preocupa molta gent: les dietes. No són exactament dietes per aprimar-se, sinó dietes per mantenir una vida saludable. Doctor Tarradets-Molina, podríem dir que en aquestes dietes hi ha molt de moda i poca base científica? Alguns dels seus principals seguidors són persones famoses que en venen els efectes miraculosos?

Evidentment, sí. Avui dia tot és negoci i mercat, i la salut és un producte que es pot vendre com qualsevol altre.

Doctor, hi ha perill per a la salut, en aquestes propostes tan extremes?

És clar que qualsevol aspecte relacionat amb l'alimentació no es pot prendre a la lleugera, ni es poden prendre decisions sense tenir en compte les característiques

de cada persona; l'estat de salut, l'activitat quotidiana, l'edat, el sexe... No hi ha dietes útils per a tothom.

En qualsevol cas, repassem les dietes que s'han posat més de moda últimament: la dieta vegetariana o vegana. En què consisteixen?

De vegetarians, n'hi ha de molts tipus; però en general podríem dir que en la dieta vegetariana no es pot menjar cap mena de carn, ni de peix, ni cap aliment que en contingui. Els vegans, en canvi, no poden menjar cap producte d'origen animal, ni llet, ni ous, ni mel... Tampoc no utilitzen roba o calçat fets amb matèries procedents d'un animal. Després tenim la dieta macrobiòtica: aquí s'han de consumir aliments sense processar, d'origen vegetal generalment, sobretot els que són de proximitat i creixen sota terra, com ara patates, pastanagues i cebes; també cereals integrals, llegums, algunes fruites i algues, miso, sèsam, soja, te verd... La dieta macrobiòtica no és una dieta vegetariana; també es pot menjar peix, però es consumeix poc aliment d'origen animal, en general. És una qüestió d'equilibrar el yin i el yang.

I la famosa dieta mediterrània?

La famosa dieta mediterrània és fàcil de resumir: es fonamenta en el consum abundant de fruites i verdures de temporada, cereals (ara creiem que són millors els integrals), oli d'oliva i un got de vi al dia!

Caram, doctor, aquesta és fàcil, però per a les altres dietes ens haurem de fer un mapa!

pista 38

Pere i Núria, ara que compartim pis, com ho fem? Voleu que comprem i cuinem junts o cadascú compra i cuina?

No, no, és millor si ho fem junts, és més pràctic i farem més pinya. Tu, Eva, què en penses?

Sí, sí, prefereixo compartir el menjar: és més divertit! I tu, Pere?

Sí, sí, jo també prefereixo compartir. Si cadascú compra el seu menjar es fa molt complicat i d'aquesta manera no perdem tant temps comprant. Què us agrada, en general? A tu, Núria?

Jo no soc gens difícil: m'agrada la carn, el peix, la pasta. Com que faig dieta, no menjo pa; això sí, quan en menjo prefereixo el pa integral. I tu, Eva?

Jo soc una mica més especial: soc vegetariana, no menjo ni carn, ni peix, però m'agrada molt el pernil i el formatge. Sembla estrany, però soc així! Per cert, a mi també m'agrada el pa integral!

Ostres, Eva! Quina vegetariana! Vegetariana amb pernil! Quina bona idea! A mi també m'agrada molt el pernil... En general m'estimo més el peix que la carn; però com que el peix és més car també menjo carn. Ara, m'estimo més la carn a la planxa que fregida, quan en menjo.

Jo també! M'estimo més la carn a la planxa. Que faig dieta!

I el pa... A mi el pa, m'és igual: blanc o integral! I la pasta també m'agrada.

A mi, si la fem amb verdures, també m'agrada la pasta. Però ja ho sabeu, soc vegetariana!

Sí, sí, Eva... vegetariana. Pasta amb verdures... o amb pernil, oi? I la fruita, us agrada?

No riguis! Sí, soc vegetariana! I la fruita m'agrada, sobretot la d'estiu: préssecs, prunes, albercocs. Això sí, prefereixo la fruita verda, no m'agrada gens la madura. I a tu, Núria?

A mi m'agrada tota la fruita, però també m'estimo més la d'estiu i també prefereixo la fruita verda!

Uf, jo ja sé que és molt sana, però la fruita no m'agrada gaire, ni la d'estiu, ni la d'hivern, ni la verda ni la madura! Què més? I la llet? Sencera o descremada? A mi m'és igual!

A mi també, tant me fa!

A mi també!

Perfecte, veig que no serà tan difícil!

pista 39

Ei, et truco perquè vaig més de pressa que si t'escriu misatges. Soc al supermercat. Escolta, hi ha una oferta de vi. En compro, no?

Sí, sí. Compra'n un parell d'ampolles.

I com el vols? Blanc, oi?

Sí, m'estimo més el blanc.

D'acord. I els tomàquets, com els compro? Madurs?

Sí, que siguin més aviat madurs. Són per fer la salsa de la pasta.

D'acord. Més aviat madurs, doncs! I la llet? Sencera, semi, desnatada...

Ostres, no saps que la bec desnatada?

No ho sé! A mi no m'agrada la llet! Ah! i una altra cosa: les cebes, de Figueres, oi?

Sí! Si les compres de Figueres, molt millor. Són més bones.

Doncs crec que ja és tot!

Molt bé. Fins després! Adeu!

Adeu!

pista 40

Botiga 1

Bon dia.

Qui és l'últim? O va amb número?

No, no! Soc jo, l'últim; però a mi ja em despatxen!

Ah, doncs em toca a mi!

Què voldria?

Voldria una mica de bacallà.

Com el vol: sec o remullat?

A quant va cada un?

El tros de morro, sec a 30 euros el quilo i el remullat a 38. Per a què el vol?

Per fer esqueixada.

Doncs agafi aquest esqueixat remullat, que és més baratet.

Està al punt de sal, per a avui?

Sí. Quant en vol?

300 grams, per a tres persones.

Molt bé? Què més?

Una ampolla de vi.

Prefereix un vi blanc o negre?

Negre.

Miri, aquest està molt bé.

Perfecte!

Això és tot?

Sí, gràcies. Què li dec?

29,50€

Tingui!

I 50 cèntims que fan els 30. A reveure!

Gràcies! Adeu!

Botiga 2

Bona nit, tanqueu?

No, passa, passa, què volies?

Voldria formatge. Són artesans, oi?

Sí, tots aquests són artesans. Com el vols?

Doncs un de cremós i un de més sec.

Mira, aquest cremós d'aquí surt molt bé.

Perfecte!

I del sec, en tinc un de la Cerdanya que surt molt bo.

D'acord. Doncs un tros de cada.

Així?

Una mica més.

Fins aquí?

Sí, perfecte. I ara una sobrassada.

Aquesta mateixa?

Sí, ja està bé. Quant és?

Els formatges i la sobrassada són... 32 euros.

32 euros.

Necessites bossa?

No, no, gràcies. Adeu.

Adeu.

Botiga 3

Qui és ara?

Jo, jo.

Què li poso?

Voldria una mica de pernil.

De quin el vol?

D'aquest de gla.

Quant en posem?

100 grams, tallat ben fi.

Molt bé. Alguna cosa més?

Sí, posi'm una llauna de foie d'aquell d'allà i un licor d'herbes. Quin em recomana?

S'estima més herbes seques o dolces?

Més aviat seques.

Tenim aquestes herbes mallorquines que són excel·lents.

Perfecte, doncs les tastarem. Quant és, tot?

Tingui, amb aquest tiquet passi per la caixa.

Gràcies, adeu-siau!

pista 41

1. M'encanta aquest arròs tan simple. Només acompanyat d'aquests calamarsos frescos i fregits, que són boníssims.
2. Uf, massa porc per al meu gust! No m'agrada gaire el porc. El que em sembla interessant és tastar aquest cereal tan curiós.
3. Que no, que no, que no es fa amb tinta! El color és del sofregit! Per cert, aquesta sípia és tendríssima.
4. Aquest arròs fa totes les olors del camp: el safrà, el pebre vermell, la llenya... i sense peix! Que bo!
5. Ara he trobat una gamba i una cloïssa, es nota que són fresques! Quin gust més bo! I a més, no has de pelar les gambes!
6. L'arròs és boníssim, llàstima que a mi el pebrot no m'agrada gens!

pista 42

1. Hi ha julivert?
2. Que hi ha julivert?
3. Tenim oli?
4. Que tenim oli?
5. Vols carn?
6. Que vols carn?
7. Queda aigua?
8. Que queda aigua?
9. Menges fruita?
10. Que menges fruita?

pista 43

1. De julivert, n'hi ha?
2. D'oli, en tenim?
3. De carn, en vols?
4. D'aigua, en queda?
5. De fruita, en menges?

UNITAT 7

pista 44

Entren a robar en un bar i perden el carnet d'identitat. Aquesta matinada dues persones han entrat a robar en un bar del centre de Ciutadella. Els lladres han forçat la porta i han entrat al local. Han obert la caixa enregistradora i s'han endut els pocs diners que hi havia. Quan la propietària ha arribat al matí i ha trobat la porta forçada, ha telefonat a la policia. Quan la policia ha entrat al local, ha trobat la caixa buida i una ampolla de conyac, també buida. La policia ha pogut identificar un dels lladres perquè ha trobat un carnet d'identitat a terra.

pista 45

Coneixes aquest jugador?

Sí, és clar. És en Xavi Hernández, un terrassenc com jo! Quin jugador! Ha jugat amb els millors del Barça: en Leo Messi, l'Andrés Iniesta, en Carles Puyol, Gerard Piqué...

Quina sort!

Actualment és el jugador que ha jugat més partits amb el primer equip del Futbol Club Barcelona, amb un total de 767.

767 partits! N'estàs segura? En són molts, eh!

Sí, sí, seguríssima!

767... Que fort!

I aquesta dona és l'Empar Marco.

Qui?

L'Empar Marco. És valenciana. Va treballar d'assessora lingüística i després de periodista.

Quin canvi!

Sí, i ha estat nomenada directora general de la televisió pública de la Corporació Valenciana de Mitjans de Comunicació.

Que bé! Una altra dona de directora! I aquesta, qui és?

Que ignorant que ets! No coneixes ningú!

Qui és?

Es diu Araceli Segarra. És alpinista. Ha estat la primera dona catalana a fer el cim de l'Everest. Saps què és l'Everest?

L'Everest? Sí, em sona! Però ella no deu ser gaire coneguda.

Quines bestieses que dius! És molt coneguda. A més, ha col·laborat en alguns programes de televisió.

Ah, sí?

Sí! Ha fet conferències, ha escrit llibres, ha il·lustrat llibres infantils. Fins i tot ha fet de model.

De model? Que divertit!

pista 46

1. Bon dia! Visc a Eivissa i vull estar informada de tot el que passa a l'illa, però també a Menorca i a Mallorca.
2. Hola! Em dic Rosa i tinc 11 anys. Quan acabo els deures, els pares em deixen mirar la tele una estona, fins a l'hora de sopar.
3. M'encanten els esports. Sobretot el futbol! També m'agraden els programes en què entrevisten esportistes.
4. M'estimo més els programes de debat i de reflexió que no els programes d'entreteniment. També m'agraden els documentals: de viatges, d'animals...
5. Estic estudiant periodisme i m'agrada saber què passa al món. He d'estar molt ben informat per seguir l'actualitat política, econòmica...
6. Soc d'Alemanya, però ara m'estic a València. Vaig estudiar català quan vivia a Alemanya i vull continuar aprenent català.
7. Havent dinat, m'estiro al sofà i miro una estona la tele. No soc gaire exigent, només la miro perquè em vull distreure.

pista 47

1. No hi he anat mai.
2. No les he tastat mai.
3. Encara no els he vist.
4. Ho he vist molt bé.
5. No he agafat el cotxe.
6. Avui m'he aixecat a les sis.

pista 48

- a. Aquest personatge té una vida molt avorrida.
- b. Quina vida més avorrida!

pista 49

1. Sembla un noi molt divertit.
2. Quin noi més divertit!
3. Quines bestieses que dius!
4. Estàs dient moltes bestieses.
5. Ets molt pesada.
6. Que pesada que ets!
7. A l'entrevista he passat molts nervis.
8. Quins nervis que he passat a l'entrevista!
9. Que fort, això que m'ha explicat en Pep!
10. Això que m'ha explicat en Pep és molt fort.

UNITAT 8**pista 50**

Has llegit l'entrevista al Jordi Díaz, el que feia de Fede, a la sèrie *El cor de la ciutat*? És molt interessant quan explica de quina manera va aconseguir el paper! Mira, aquí hi ha dues fotografies d'ell. Una de quan tenia 25 anys i una de més actual.

Jo el que trobo interessant és ell! Has vist que guapo que és actualment?

Què dius! Abans era més guapo! Era jove, prim, tenia els cabells negres, no portava barba, duia una arracada i tenia una mirada tan bonica... era molt atractiu! Feia cara de gamberro i això agradava!

Sí, però i ara? Fixa-t'hi! Ara és un home guapíssim! Té els cabells més blancs, sí, però té més personalitat, és més madur, fa cara de bona persona... m'encanta la barba que porta, està més fort... Això sí, la mirada... la mirada no l'ha canviat gens! Aquest home continua igual d'atractiu!

pista 51

Si una cosa tenen les Illes Balears, el País Valencià i Catalunya, que molta gent valora, són les platges. Des de la costa dels Tarongers, passant per la Costa Daurada, la Costa Brava fins a les platges de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, cada any, milions de turistes arriben aquí per gaudir del sol, de la mar i de la sorra de les platges d'aquesta part del Mediterrani. Aquesta història d'amor entre el

turisme i les platges de casa nostra fa temps que dura: va començar fa més de 50 anys, entre els anys 60 i 70.

Durant els anys 60 els Països Catalans es van convertir en una destinació turística per als europeus. Era atractiu fer les vacances aquí. Milers de turistes de països com França, Alemanya, Anglaterra o Suècia arribaven buscant sol i mar. Era una destinació europea a prop i, a més, aquí, en aquella època, les coses eren molt més barates que als seus països: recordeu que hi havia la pesseta.

El boom turístic dels anys 60 ho va canviar tot. De seguida, molts pobles de prop de la mar es van convertir en llocs molt populars i van canviar completament. Recordem, per exemple, pobles com Benidorm, Lloret o Magaluf on l'arribada de turistes va fer canviar la vida social i econòmica dels habitants.

Va créixer l'oferta de feina en el sector turístic: hotels, restaurants, bars, botigues de records... Quan arribava l'estiu, molts joves pescadors deixaven la feina de pescar i es dedicaven a acompanyar els turistes amb les barques a les platges més boniques i amagades de la costa. D'aquesta manera guanyaven molts més diners que treballant de pescadors. També es van començar a construir, de pressa, i moltes vegades de manera poc planificada, molts hotels i càmpings, alguns molt a prop de la mar. Cada vegada arribava més gent per passar les vacances a la costa i no hi havia lloc per a tothom.

Els turistes també van dur noves maneres de fer. Per exemple, per prendre el sol, les turistes solien dur una peça de roba que aquí no es coneixia: el biquini. Una novetat que va revolucionar la societat d'aquella època.

pista 52

Bon dia, això és *Canvis radicals* i avui tenim amb nosaltres una persona que va decidir deixar-ho tot per viure d'una altra manera i viatjar per tot el món. Parlem amb la Marcel·la Vidal, una aventurera de cap a peus. Gràcies, Marcel·la, per ser aquí.

Gràcies a vosaltres.

La primera pregunta: per què vas decidir deixar-ho tot i començar a viure de manera diferent?

Jo abans tenia una vida molt estàndard: tenia una feina fixa, un cotxe, amics, tenia bona relació amb la meua família, vivia en un pis molt bufó... Què més podia demanar, no? Però no era feliç. Estava cansada de la rutina, de fer sempre el mateix: anava a treballar, sortia de la feina i tornava a casa, anava al gimnàs, sortia amb els amics..., però tot això no m'omplia. Hi havia una cosa que fallava. Volia conèixer altres països, altres costums, gent nova...

I un dia vas prendre una decisió.

Exacte. Vaig decidir deixar-ho tot i marxar a veure món. Vaig deixar la feina, vaig vendre el pis i el cotxe, i vaig marxar cap al Perú. De seguida vaig trobar feina de recepcionista en un hotel. I ara ja fa 6 anys que volto pel món: he viscut al Perú, a Colòmbia, a Madagascar, a Cambodja i ara visc a Laos.

Va ser fàcil prendre la decisió? Perquè molta gent té el somni de canviar de vida, però no ho fa: que si la feina, la

família, els diners, els fills...

Sí, sempre tenim excuses per no llançar-nos a l'aventura, per no trencar les rutines, per no sortir de la zona de confort, com es diu ara. Mira, durant aquests anys he parlat amb molta gent que m'ha dit: "quina sort que tens, jo també ho vull fer", i a continuació et diuen: "però, és que..."

... però és que no és fàcil! Hi ha moltes limitacions. Per exemple, jo et puc dir: és que no tinc diners!

Una enquesta ha demostrat que aquesta és l'excusa número u! Si tens ganes de canviar, pots estalviar diners abans. Jo em vaig vendre el cotxe, el pis i algunes coses que no necessitava.

I quines són les altres excuses?

La segona excusa és l'edat. És que soc massa gran per canviar de vida, o soc massa jove. Jo en aquell moment tenia 31 anys! Ja em veia gran, però no volia perdre l'oportunitat d'intentar-ho. No és l'edat, són les ganes de fer-ho! He conegut molta gent durant aquests anys de moltes edats: des de joves de 20 anys a homes i dones de 40, 50, 60 anys. No hi ha una edat per fer determinades coses.

I la tercera excusa?

És que tinc feina. Aquesta és la tercera excusa: què faig amb la meua feina? Si en algun moment t'has plantejat seriosament deixar-ho tot i marxar, és que la feina que fas no és la feina que vols. Segur que pots trobar una altra feina que t'ompli més. Jo he fet de recepcionista, de traductora, d'intèrpret, de cambrera, de pagesa, de dependenta... Durant aquests sis anys he treballat sempre.

Veig que tens una resposta per a tot! Ho tens molt clar!

Sí! Però això ho ha de tenir clar cadascú. Hi ha persones que no volen fer cap canvi, que són feliços amb la vida que fan, i està molt bé; però, si no n'estàs content, tot és possible i no hi ha excuses que valguin. Tot és proposar-s'ho.

pista 53

La cançó diu que: "els temps estan canviant", i és així. Si mirem què fèiem, com érem i com vivíem anys enrere, ens adonarem que hem viscut molts canvis en tots els aspectes de les nostres vides, i no parlem únicament de la presència de la tecnologia. Ens referim també a petits grans detalls que han canviat la nostra manera de fer. Avui ens acompanyen dues persones per parlar-ne. Bona nit, Laura, bona nit, Santi. Gràcies per ser aquí. Recordeu algun costum, del dia a dia, que ha canviat?

Bona nit! Bé, jo començaria per recordar que abans dels telèfons mòbils, de l'Spotify, el YouTube... també escoltàvem música i també volíem tenir les nostres cançons preferides ben guardades. Jo no sé si els oients recorden que abans enregistràvem les cançons que sonaven a la ràdio en cintes de casset. Jo diria que fa anys que ja no en tinc cap a casa!

Hem començat forts! Això em recorda que també hi havia les cintes de vídeo per gravar les pel·lícules que feien a la televisió. Tot un món! Però a més d'aquests canvis tecnològics, voldria recordar altres canvis que no tenen res a veure amb la tecnologia. Per exemple, us en recordeu,

que abans no ens posàvem mai el cinturó de seguretat quan anàvem amb cotxe? Fèiem quilòmetres sense cinturó! Vaja... no ens el posàvem mai. Era com decoratiu. Això sí, els cotxes que tenien cinturó...

És cert! I la majoria de motoristes no duïen casc quan agafaven la moto. Recordo que moltes vegades, si tenien casc, el portaven penjat del braç. Avui això és impensable.

Parlant de cotxes i motos, a mi la meua àvia m'ha explicat que abans les dones, per poder treure's el carnet de conduir, havien de tenir el permís del pare o del marit. Avui dia, expliques això i ningú et creu!

I parlant de canvis importants, també hem de recordar que abans, als Països Catalans, no es podia ni estudiar ni parlar en català a les escoles. Estava prohibit! Això dels drets lingüístics...

pista 54

1. parlava
2. tenies
3. dormien
4. solia
5. jugaven
6. volien
7. cantaves
8. sortia
9. volies
10. sortien
11. podia
12. tenien

pista 55

1. duia
2. feies
3. deies
4. feia
5. reien
6. deien
7. feien
8. duien
9. reia
10. duies

pista 56

1. fèieu
2. volíem
3. teníem
4. dúieu
5. sortíeu
6. solíem
7. dèieu
8. passàveu
9. érem
10. jugàveu

BÀ SIC2

TRANSCRIPCIONS
ÀUDIOS
D'EXERCICIS

UNITAT 5

pista 23

1. Mil nou-cents noranta-dos
2. Quatre-cents setanta-sis
3. Mil set-cents catorze
4. Mil quatre-cents cinquanta-tres
5. Dos mil setze

pista 24

La Josefina va néixer el 25 de gener a Granollers. Quan la Josefina tenia 3 anys, els seus pares i ella van anar a viure a Suïssa, perquè el seu pare hi va trobar feina. A Suïssa va anar a l'escola i va fer molts amics. Als 18 anys, la Josefina va tornar a Catalunya. Va començar a estudiar a la universitat: traducció i interpretació, perquè parlava català, espanyol, francès, alemany i italià. A la universitat va conèixer l'Andrea, una noia alta i rossa, de qui es va enamorar perdudament. Quan va acabar els estudis, va començar a treballar d'intèrpret en una empresa catalana. Al cap de dos anys, l'Andrea i ella es van casar a Granollers, el poble on va néixer la Josefina. Fa cinc anys van tenir una bessonada: en Josep i l'Andreu.

pista 25

1. Vaig néixer en un taxi perquè hi havia un accident a la carretera i els meus pares no van arribar a temps a l'hospital.
2. En Joan és un noi molt llest, va aprendre a llegir quan tenia 3 anys.
3. Vivim amb els nostres oncles perquè els nostres pares van morir quan nosaltres érem molt petits.
4. Em vaig enamorar de Londres el primer cop que vaig venir i no en vaig marxar mai, encara hi visc.
5. Els meus amics no es van graduar perquè no van voler estudiar més i no es van presentar als exàmens.

UNITAT 6

pista 26

1. Avui, a la nostra secció de làctics, hi poden trobar els productes següents en oferta: iogurt natural i llet desnatada en ampolla d'un litre i mig.
2. Reina, ens acaba d'arribar peix fresc directe de la barca. Què hi posem? Lluç de platja, per fer a la planxa? Cua de rap, per fer un bon suquet? Anxoves de l'Escala? Peixet per al brou?
3. A la carnisseria hi podeu trobar: pit de gall dindi, cansalada de porc, hamburgueses de vedella acabades de preparar i pollastre ecològic.
4. Què li poso avui? Tenim taronges ben dolces de València. No? Albergínies i pebrots per escalivar? És clar que sí. De patates, no en vol? Dos quilos de tomàquets ben madurs?

pista 27

1. M'encanten les sopes mallorquines. La Margalida, que és d'Artà, hi posa pa, ceba, tomàquet, col, carxofes, espàrrecs i all. Són boníssimes.
2. Quan vaig a Alcoi, la Conxa sempre em fa bajoques farcides, que són pebrots vermells farcits d'arròs i carn.
3. A la Catalunya Nord vaig menjar les boles de picolat, que són com unes mandonguilles. Es fan amb carn de porc i de vedella, ous, farina, ceba, all, olives, pastanaga i tomàquet.
4. Per Sant Josep vaig anar a València i hi vaig menjar bunyols de carbassa. Es fan amb carbassa torrada, farina i llevat, i es fregeixen amb oli. Es mengen amb sucre. Són unes postres ben dolces!

pista 28

—Bon vespre, ja ho saben?

—Sí, de primer una amanida verda.

—Molt bé. Una amanida verda. I vostè?

—No ho sé. M'agraden molt les croquetes de pollastre, però avui m'estimo més la crema de carbassa.

—D'acord. I de segon?

—La botifarra amb mongetes.

—Segur? Aquest plat és molt pesat. No t'estimes més el lluç a la planxa?

—Sí, potser sí. Tens raó. Doncs lluç a la planxa.

—I jo, de segon, voldria estofat de sípia amb pèsols.

—I l'estofat no és pesat?

—No, no. I, a més, jo no tinc problemes de digestió.

—Si volen demanar les postres ara?

—Jo voldria un pastís de xocolata, i el meu marit una macedònia, per tirar avall.

—I per beure?

—Aigua i vi.

—L'aigua, la volen amb gas o sense gas?

—Sense gas.

—No, no. Amb gas, sisplau. L'aigua amb gas ajuda a pair.

—I el vi, com el volen?

—Negre.

—Jo m'estimo més el vi blanc.

—Mirin, els poso una ampolla de vi rosat i així no es barallen.

—Molt ben dit! Vi rosat. Gràcies.

UNITAT 7

pista 29

pres / escrit / jugat / obert / perdut / rigut / sortit / tret / volgut / vingut

pista 30

1. Els veïns han difós la notícia a través de les xarxes socials.
2. Aquest matí hem rebut la notícia! Enhorabona per la nova feina!
3. Els Mossos d'Esquadra han detingut el lladre.
4. Han sabut que hi ha hagut un robatori quan hem llegit la notícia al diari.
5. L'excursionista ha sofert contusions i ferides greus.
6. Ha perdut la vida en un accident de cotxe.
7. El nen ha promès que no tornarà a agafar els diners de l'àvia.
8. He encès l'ordinador per llegir les notícies.
9. Els bombers han corregut cap al lloc de l'accident.
10. Ha respost positivament a les crítiques a les xarxes socials.

pista 31

—Us recordem que avui parlem de què feu en el vostre temps lliure. Ja tenim a punt la primera trucada. Bona tarda, Isabel!

—**Bona tarda!**

—Digues, què fas quan tens temps per dedicar-te a tu mateixa?

—**Doncs, a mi, el que més m'agrada és llegir. Sempre que puc, agafo un llibre. Tant me fa que sigui una novel·la, un llibre d'història o una biografia! Aquest matí, per exemple, quan m'he despertat he llegit mitja horeta al llit, abans de llevar-me. Ah! I també escolto la ràdio! M'encanten els programes de debat i de música, sobretot l'òpera.**

—Moltes gràcies, Isabel. Hola Arnau! Què ens expliques?

—**Bona tarda. Doncs jo truco per dir que no tinc gaire temps lliure. Gairebé sempre soc a la feina. M'hi passo moltes hores. Avui m'he llevat a les sis i ja he començat a contestar correus i a llegir informes. M'agrada estar ocupat. Quan arribo a casa, aprofito per acabar coses que no he pogut acabar a la feina.**

—Vaja, que el teu temps lliure el dediques a treballar! Gràcies per la teva trucada, Arnau! Qui tenim a l'altra banda del telèfon? Bona tarda?

—**Bona tarda! Som en Pere i en Jan.**

—Benvinguts. I què feu vosaltres, quan teniu temps lliure?

—**A nosaltres ens agrada molt passejar. Aprofitem qualsevol moment per anar a caminar o fer exercici. Per exemple, avui a primera hora hem anat a caminar i també hem anat al gimnàs una hora.**

—Caram, aprofiteu bé el dia, doncs.

—**Sí. Gairebé cada dia ens llevem a les set i anem al gimnàs. Ens agrada fer exercici i estar en forma.**

—Gràcies per la vostra aportació! Martina, bona tarda. Què ens expliques?

—**Bona tarda. Doncs jo quan tinc temps lliure surto amb els amics, però vaig amb compte de no gas-**

tar gaire. M'agrada molt anar al cine, però hi vaig només el dia de l'espectador, perquè és més barat. Aquest mes només hi he anat un dia, al cine. També m'agrada molt viatjar i busco les ofertes d'última hora, quan tinc uns dies lliures.

—Molt bé, Martina. Moltes gràcies. Rebem la trucada de l'Andrea. Hola!

—**Bona tarda.**

—Què fas en el teu temps lliure, Andrea?

—**Jo, quan tinc una tarda lliure aprofito per anar a comprar roba. Ahir em vaig comprar un vestit moníssim, i avui ja l'he estrenat. A la meua feina sempre he d'anar impecable. Si puc, moltes vegades, passo també per la perruqueria. Així l'endemà estic perfecta!**

—Perfecte, gràcies, Andrea. I anem per la darrera trucada. Bona tarda?

—**Hola, soc en Julià.**

—Bona tarda, Julià. Tu diràs.

—**Doncs, a mi m'agrada molt anar al cinema o a sopar. Normalment hi vaig amb la meua parella. Quan tinc temps per cuinar, preparo el sopar i ens quedem tots dos a casa mirant una pel·lícula tranquil·lament. Ahir al vespre mateix ho vam fer: vam mirar una pel·lícula d'amor, d'aquelles amb final feliç.**

pista 32

1. —M'han dit que el Francesc i el Lluç s'han separat.
—N'estàs segur? Jo els vaig veure junts abans d'ahir al cine.
—Seguríssim! M'ho ha dit ell mateix!
2. —Estàs segura que han anul·lat el concert de dissabte?
—Crec que sí, m'ho ha dit el Marc.
3. —Aquesta dona va viatjar tota la vida. Quina sort!
—N'estàs segura? On ho diu?
—No ho diu, però és evident perquè era ambaixadora.
4. —Estic segur que t'agradarà el meu regal!
—Sí? N'estàs segur?
—Sí! Te'l vaig comprar a Alacant i és personalitzat!
5. —No hem tastat mai la teua pizza casolana.
—N'esteu segurs? Si en vaig cuinar a l'última festa que vam fer a casa meua!
—Quina festa? No ens hi vas convidar? Que fort!
6. —Ja he reservat els bitllets de l'avió per a tots dos!
—N'estàs segura? No ens quedarem sense vacances, eh?
—Seguríssima! Mira, aquí tens el comprovant.

pista 33

- a. L'artista ha passat temporades llargues a Menorca, on s'ha inspirat per crear les noves peces que ha presentat a l'exposició.

- b. Després d'haver escrit la darrera novel·la, l'autor va decidir fer una pausa i viatjar pel món. Va aprofitar l'experiència per escriure articles per a una revista de viatges.
- c. L'actor d'aquesta pel·lícula va viure dos anys a Alemanya, on va conèixer el director que li va proposar de treballar junts.
- d. La cantant ha dedicat part de la seva vida a participar en concerts benèfics i també ha ajudat joves cantants.
- e. Ha dirigit obres d'autors clàssics i contemporanis i ha estat directora del Teatre Nacional de Catalunya.
- f. L'exjugadora de bàsquet va entrenar el primer equip durant tres anys. Després es va retirar i no va entrenar ni jugar mai més.

pista 34

Laia Manzanares

Laia Manzanares va néixer a Barcelona l'any 1994. Formada al Col·legi de Teatre de Barcelona, és actriu de teatre, cinema i sèries de televisió catalana.

L'any 2014 va fer les seves primeres actuacions a les obres de teatre *Malnascuts* i *Esquerdas*. Quatre anys més tard, l'any 2018, va interpretar Ivana a l'obra *Temps salvatges*, al Teatre Nacional de Catalunya.

Es va fer famosa gràcies al seu paper a la sèrie *Merlí*, però abans va participar a altres sèries com ara *Cites* i va realitzar dos curtsmetratges i un llargmetratge. L'any 2018 va ser nominada als premis Gaudí. La seva última aparició ha estat com a protagonista a l'obra de teatre *Amanda T*.

David Verdaguer

David Verdaguer va néixer a Girona el 28 de setembre de 1983, i va començar a treballar a sèries de TV3 quan encara no tenia 20 anys. Al principi va tenir papers petits a sèries com *El cor de la Ciutat*, *Plats bruts* i *Ventdelplà*, però el seu primer paper regular va ser a la sèrie *Zoo*, en què el seu personatge es deia Santi.

L'any 2014 va protagonitzar la pel·lícula *10.000 km* i va guanyar el Premi Gaudí com a millor actor protagonista. Dos anys després, el 2016, va participar en la sèrie thriller realista *Nit i dia*. Va protagonitzar la pel·lícula independent *Estiu 1993*, l'any 2017, que va representar Espanya als premis Oscar. Té també una llarga trajectòria teatral, que va començar l'any 2002.

UNITAT 8

pista 35

1. A l'estiu fem vacances.
2. Solíem treballar a l'estiu.
3. Teníem més temps lliure.
4. Duen roba còmoda.
5. Fèieu castells de sorra.
6. Teníeu una casa a la platja.
7. Vivim a la ciutat.
8. Érem més immadurs.
9. Llegíem més.
10. Sortim amb els amics.

pista 36

Quan era petita vivia en un poble de l'interior, a prop de Barcelona. Els meus pares eren pagesos i no anaven de vacances ni feien viatges a l'estranger perquè a l'estiu tenien molta feina al camp. Per això, jo passava tots els estius al poble. Però no m'avorria gens.

A final de juny arribaven els estiuejants, la gent de Barcelona que venia a passar l'estiu al poble. Alguns nens que venien de ciutat tenien una casa gran amb piscina i jardí, i no sortien gaire, però d'altres jugaven amb nosaltres.

Els meus records d'aquella època són de moments entranyables: anàvem amb bicicleta tot el dia, fèiem migdiades llargues, saltàvem a corda al carrer, anàvem a berenar al camp i ens banyàvem al riu. També fèiem cabanes al bosc.

Recordo també els balls de la Festa Major, la festa principal del poble. En aquella època no hi havia discoteques i cada any al mes d'agost, mentre durava la festa, muntaven l'envelat, una mena de sala de ball improvisada, com una tenda de campanya enorme. Cada vespre hi anàvem a ballar fins ben tard. Era molt divertit!

Quan s'acabava l'estiu, els estiuejants tornaven a la ciutat. Jo estava trista, perquè s'acabaven les vacances i començava l'escola.

pista 37

—**A veure. Ja ho tenim tot a punt? Recordem què porten els personatges de l'obra de teatre.**

—Comencem. El personatge de la Clara duu un vestit llarg, rosa, escotat i què més?

—**I un mocador de ratlles grogues i blanques. Queda molt bé, aquest mocador, amb aquest vestit.**

—Sí, perfecte. I als peus? Duu sandàlies o sabates?

—**A mi m'agraden més aquestes sabates negres. Què et sembla?**

—Entesos. Sabates. Em sembla molt bé. I el personatge d'en Fel? Com va vestit?

—**En Fel va vestit d'estudiant. Duu uns pantalons curts de quadres blancs i negres.**

—Ah, d'acord. I duu camisa o samarreta?

—**Samarreta blanca, de màniga curta i amb unes lletres.**

—I als peus? Porta vambes, oi?

—**No, no. En Fel duu unes sandàlies grises velles, sense mitjons.**

—És clar, sense mitjons.

pista 38

Conversa 1

—Sabies que el Joan i la Montse han deixat la feina i se n'han anat a viure a l'estranger?

—**On han anat?**

—A Austràlia.

—**Sí, home! Tan lluny?**

—Sí. Feia temps que hi volien anar i al final s'han decidit.
Estan molt contents.

—**Me n'alegro molt per ells, doncs.**

Conversa 2

—**L'Anna ha guanyat 100.000 € en un concurs!**

—Sí, home!

—**Sí, de veritat. Ahir era la final i va encertar totes les preguntes.**

—De què era el concurs?

—**És un concurs de coneixements generals que fan a la tele i ella sap moltes coses.**

—Que bé, doncs! A veure si ens convida a sopar algun dia!

